

Dosarul nr.2ra-1388/18

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Ceadâr-Lunga (S.Pilipenco)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (Șt.Starciuc, L.Caraianu, M.Galupa)

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției și
Procuratura Generală,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Serdiucov Igor
împotriva Ministerului Justiției, intervenientului accesoriu Procuratura Generală cu
privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care au
fost respinse apelurile depuse de Ministerul Justiției și Procuratura Generală și a fost
meținută hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-
Lunga,

c o n s t a t ă:

La 15 martie 2017 Serdiucov Igor, reprezentat de avocatul Dumitru Ignat, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenientul
accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material în sumă
de 6000 de lei, prejudiciului moral în sumă de 40 000 de lei cauzat prin acțiunile
ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești
și a cheltuielilor de judecată în sumă de 3000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin ordonanța din 02 decembrie
2013 a Procuraturii Vulcănești s-a dispus pornirea urmării penale în privința lui
Serdiucov Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal.

La 04 decembrie 2013 Serdiucov Igor a fost reținut conform art.166-167 Cod de
procedură penală, iar la 06 decembrie 2013 acestuia i-a fost înaintată învinuirea în
baza art. 186 alin. (5) Cod penal. La 06 decembrie 2013 Judecătoria Vulcănești a
eliberat mandat de arest în privința lui Serdiucov Igor, care ulterior, a fost prelungit
până la 19 martie 2014.

Reclamantul a menționat că prin încheierea din 17 martie 2014 a Judecătoriei

Vulcănești a fost respins demersul procurorului cu privire la prelungirea arestului și a fost schimbat arestul preventiv în arest la domiciliu.

Prin încheierea din 03 aprilie 2014 a Curții de Apel Comrat a fost casată încheierea din 17 martie 2014 a Judecătorei Vulcănești și a fost eliberat Serdiucov Igor din stare de arest la domiciliu.

Astfel, prin ordonanța din 02 iunie 2014 a Procuraturii Vulcănești s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală din motivul lipsei în acțiunile lui Serdiucov Igor a elementelor componente de infracțiune prevăzute de art.186 alin. (5) Cod penal.

A relatat reclamantul că a suportat prejudicii considerabile în rezultatul acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești. A solicitat repararea prejudiciilor cauzate din contul bugetului de stat al R.Moldova.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 11, 1398, 1405, 1416, 1422-1424 Cod civil, art.3,5,6,10, 11 ale Legii nr.1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, acțiunea a fost admisă. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Serdiucov Igor suma de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și a sumei de 6000 de lei cu titlu de prejudiciul material și cheltuieli de judecată în sumă de 3000 de lei.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat au fost respinse apelurile depuse de Ministerul Justiției și Procuratura Generală și a fost menținută hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătorei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga.

La 06 aprilie 2018 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Ministerul Justiției a menționat că la materialele cauzei nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil al instanței de judecată sau a organului ierarhic superior, prin care s-au stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

Recurentul a considerat că în speța dată nu sunt aplicabile prevederile Legii nr.1545.

La 14 mai 2018 Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate

eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru